

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Kaj Rasmussen* til undervisningsministeren:

„Hvilke regler gælder for udskillelse af seminarieelever?“

Skriftlig begrundelse:

I anledning af en i dagspressen omtalt sag, hvor der synes at være uenighed mellem undervisningsministeriet og Gjedved statsseminarium om udskillelse af en lærerstuderende, vil jeg bede undervisningsministeren give folketinget orientering om, hvilke regler der gælder i forbindelse med udskillelse.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Kaj Rasmussen: Om den aktuelle sag fra Gjedved statsseminarium, som mit spørgsmål til undervisningsministeren forudsætter, skal jeg ikke gøre nogen bemærkninger. Den regner jeg med er kendt af folketingets medlemmer og af offentligheden i bred almindelighed.

Ud over den skriftlige motivering for mit spørgsmål skal jeg derfor indskrænke mig til at gøre den bemærkning, at uanset om der måtte være en uenighed mellem ministeriet og statsseminariet i Gjedved, så håber jeg meget på, at det ikke kommer den pågældende seminarist til skade.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Jeg kan begynde med slutningen og sige, at når vi har beskæftiget os meget med denne sag i ministeriet, er det jo netop, for at det, som i øjeblikket drøftes, ikke skal komme den pågældende lærerstuderende til skade.

De regler om udskillelse af elever fra seminarierne, som jeg her skal redegøre for, er reglerne i den gældende lov, altså den lov, der blev vedtaget i 1954. Jeg vil gerne understrege det, fordi tilsvarende regler ikke findes i den nye lov af 1966 og vel i øvrigt er ret enestående inden for uddannelsesinstitutionernes område. Da det sidste hold elever efter den gældende lov imidlertid

først bliver dimitteret i 1972, vil seminariernes elever altså i endnu fem år kunne udskilles efter 1954-lovens regler. I denne lov fastsættes for elever, der gennemgår den 4-årige uddannelse — og det gælder den pågældende elev — at der inden udgangen af 2. klasse skal foretages en bedømmelse af eleverne, således at de afgjort uskikkede elever på dette tidspunkt kan udskilles. For elever på den 3-årige linje skal en tilsvarende bedømmelse foretages inden udgangen af 1. klasse.

Denne udskillelsesbestemmelse er nærmere udformet i bekendtgørelsen af april 1955, hvor det om udskillelsen siges, at seminariet ved sin bedømmelse af eleverne tager hensyn til elevernes kundskaber og evner samt til deres pligtfølelse, adfærd og karakteregenskaber i øvrigt. I cirkulæret af 1956 om lærerråd ved seminarierne fastsættes det, at spørgsmål om udskillelse af afgjort uskikkede elever skal behandles i lærerrådet.

I forbindelse med omtalen af udskillelsesreglerne er det naturligt at nævne, at i henhold til den nugældende lovs § 4 kan oprykning i en højere klasse kun finde sted under forudsætning af, at eleven på tilfredsstillende måde har gennemgået den nærmest forudgående klasse.

Hele denne udskillelsesordning hører sammen med den nuværende uddannelse. Modsat den tidligere læreruddannelseslov af 1930 og den i fjor vedtagne lov bygger den nuværende uddannelse på en egnethedsvurdering dels ved optagelsen, dels under selve uddannelsen. Det var disse egnethedsvurderinger, der både fra min side og i det folketingsudvalg, der behandlede læreruddannelsesloven, var et almindeligt ønske om at komme væk fra i forbindelse med den nye lov, hvad hr. Kaj Rasmussen sikkert også erindrer.

Det har selvfølgelig ved flere lejligheder været aktuelt at tage stilling til, om ministeriet kunne gribe ind i disse udskillelses-sager. Der har været almindelig enighed om, at en sådan indgriben, der jo måtte være ensbetydende med, at ministeriet skulle efterprøve lærerrådets skøn, ikke kan finde sted. På den anden side må det tilkomme ministeriet at påse, at lærerrådets skøn udøves i overensstemmelse med de gældende bestemmelser. Det må uden videre være klart, at